

editörden

Değerli Üyelerimiz,

"Korku, zevk, acı, düşünce ve şiddet bir sistemin iç içe geçmiş halkalarıdır. Çoğumuz bir kimse-den hoşlanmamaktan, bir ırkı ya da bir insan topluluğunu kötülemekten, başkalarına düşmanca duygular beslemekten, kısacası şiddetle zevk alırız. Ama tüm şiddetin sona erdiği bir kafa yapı-sında öyle bir sevinç vardır ki bu çelişki, nefret ve korkularla dolu şiddet zevkinden çok farklıdır" diyor Hindistanlı Brahman düşünür Jiddu Krishnamurti.

Krisnamurti'nin bireyler için söylediği şeyler gerçekten toplumumuz için geçerli olmaya başladı. Öylesi bir toplum olduk: TV'lerin rating kavgalarıyla doruk noktasına çıkan şiddet tarihimizin hiç-bir döneminde olmadığı ölçüde toplumun her kesimini sarmış, esir almış durumda.

İntiharla bireyin kendine yönelttiği şiddetin yanısıra sokak ortasında kelle kesilmesine de şahit olduğumuz son derece kötü ve kokuşmuş bir noktadayız.

Bireyler tüm sorunlarını kendileri - hukuk dışı yollarla - çözmek ve bunda hukuk dışı her yolu mu-bah saymak noktasında, toplum olarak bir histeri krizi içindeyiz. Hukuk tanımazlık en tepeden en alta kadar toplumun her kesimini sarmış durumda.

Gazetelerde TV'lerde hergün yeni bir çetenin, yeni bir mafyanın ortaya çıkışını ve devletin saygın olması gereken kurumlarına dek uzanan bir kirlilik zinciri ile karşı karşıyayız.

Bütün bunlar ortaya çıktıkça bunların üzerine gitmek yerine örtbas edilme çalışmaları yapılıyor. Bu tür olaylara karşı son derece "sağduyulu ve yumuşak yaklaşan" güvenlik birimlerimiz, "eği-timde fırsat eşitliği - yök'ün kaldırılması - demokratik üniversite - eğitimde özelleştirmeye hayır - savaşa hayır" istemlerini dile getiren öğrencilere olabildiğince sert davranıyor. Her defasında öğ-rencilere biraz daha fazla dayak atarak güvenlik güçlerimiz "toplumda daha fazla huzuru" sağlı-yorlar.

Tuttukları takım maç kazandığında kentten her tarafında sabahlara kadar silah atıp taşkınlık yapan-lar da "toplumda huzur sağladıkları" için adeta teşvik ediliyorlar. Kayıp yakınları kayıplarının bulunmasını isteyerek "bölücülük yaptıkları" için her hafta bu şiddetten nasiblerini alıyorlar.

Ülkemizdeki şiddetin, hak ihlallerinin ve demokratlara saldırının dozu arttıkça Atatürk posterlerinin boyu uzadı. Demokratik kazanımlar bir bir geri alındıkça Atatürk heykellerinin sayısı arttı.

"Deveye sormuşlar boynun neden eğri diye" hesabı düzgün olan hiç bir tarafımız yok.

Ülkemiz bir yandan AB tartışmaları yaparken teknik konularda bile bilinen politik yaklaşımlarını sergilemekten geri kalmıyor. Bir yıl önce geniş bir uzlaşmayla işin tekniğine uygun bir yönetmelik çıkartan "Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı" yayınladığı yönetmeliği değiştirmek için akıllara durgunluk veren manevralar yapıyor. Bir yıl içinde üçüncü değişikliği yaparak ne kadar "değişim-den yana" olduğunu gösteriyor. Bu durum da bir biçimiyle şiddet sayılabilir. Çünkü mühendislerin yasalardan gelen hakları bir bakanın genelgesiyle yok ediyor.

Hukuka ve yasaya saygının kalmadığı demokrasinin işlemediği bir ortamda böylesi şiddete dayalı çözümler ve hak gaspları da olağan hale geliyor.

Hepimize şiddeti az, demokrasisi bol günler diliyorum.

Sevgi ve saygılarımla,

H. Ali YİĞİT

TMMOB EMO Yönetim Kurulu Yazmanı